

Interview met André Dubois: de bevoegdheden en de werkwijze van de Bijzondere Raad van Ministers van de EGKS (Brussel, 8 december 2006)

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/interview_met_andre_dubois_de_bevoegdheden_en_de_werkwijze_van_de_bijzondere_raad_van_ministers_van_de_egks_brussel_8_december_2006-nl-1fdee198-e242-475e-bb49-6812004793de.html

Last updated: 05/07/2016

Interview met André Dubois: de bevoegdheden en de werkwijze van de Bijzondere Raad van Ministers van de EGKS (Brussel, 8 december 2006)

[Étienne Deschamps] Graag zou ik dit gesprek willen beginnen met uw eerste jaren als Europees ambtenaar. Daarmee keren we dus terug naar het begin van 1954, toen u in Luxemburg aan de slag ging op het secretariaat van wat destijds de Bijzondere Raad van Ministers van de EGKS heette. Kunt u misschien iets vertellen over de rol en de werkwijze van dit toen kersverse orgaan in Luxemburg?

[André Dubois] Zeker, meneer Deschamps. Om te beginnen wil ik even zeggen dat ik u zeer dankbaar ben voor dit interview, omdat het weer veel herinneringen aan het begin van mijn loopbaan naar boven haalt. Het klopt inderdaad dat die carrière mij eerst naar Luxemburg bracht, waar ik ging werken voor de Bijzondere Raad van Ministers.

Over welke bevoegdheden beschikte deze Raad? Zoals bekend was de EGKS de eerste gemeenschap met een zo sterk supranationaal karakter. De voornaamste beslissingsbevoegdheid lag bij de Hoge Autoriteit, een onafhankelijk orgaan met negen leden. De Raad daarentegen was een forum waar de lidstaten en de Hoge Autoriteit hun beleid op elkaar afstemden. De Hoge Autoriteit was weliswaar verantwoordelijk voor het kolen- en staalbeleid, maar de lidstaten behielden volledige zeggenschap over hun eigen economische koers in het algemeen. Coördinatie was dus nodig. Zo dadelijk zal ik daar wellicht nog een voorbeeld van noemen.

Een deel van de beslissingen van de Hoge Autoriteit vereiste voorafgaande raadpleging van de Raad dan wel instemming per gekwalificeerde meerderheid of met algemene stemmen. Er was dan sprake van volledige medebeslissing. Een derde element tot slot, dat niet uitdrukkelijk deel uitmaakte van de bevoegdheden van de Raad, maar eerder uit de omstandigheden voortvloeyde, was dat de Raad van de EGKS tevens het forum vormde waar de ministers van Buitenlandse Zaken overleg voerden (in de periode waarin er gelijktijdig werd onderhandeld over de EDG en de politieke gemeenschap) over een aantal obstakels voor de verdere Europese integratie, maar ook over bijvoorbeeld Messina, waar we zo dadelijk nog op terug zullen komen. Zo is er ook tijdens een Bijzondere Raad van Ministers een opvolger voor Jean Monnet aangewezen. Maar goed, dat weet u allemaal.

Wat de werkwijze betreft, die volgde het klassieke schema zoals dat nu nog steeds door de Raad wordt toegepast, met werkgroepen, de COCOR, een coördinatiecommissie met acht hoge ambtenaren uit de verschillende hoofdsteden, de voorloper van het huidige Comité van permanente vertegenwoordigers, en de Raad zelf, dus. Het voorzitterschap van de raad werd toen nog bij toerbeurt voor drie maanden vervuld. Al met al een heel klassieke werkwijze voor een dergelijk orgaan.